

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 232.

Femte Session.

70de Møde.

Fredagen den 20de Januar.

(Forts.)

Rosenørn: Ja, saa blev den i alt Fald omtalt af den ærede Ordfører; men, hvem der end har fremsat denne Ansfoelse, saa troer jeg, den er urigtig. Jeg troer, at det Forbehold, der er taget i Grundlovens Indledning, er af en aldeles negativ Charakter; det kan vel udelukke Slesvig fra at komme ind under Grundlovens Omraade; men det kan ikke give nogen Besoelse til at forandre Grundloven paa anden Maade end igennem dens § 100. Forøvrigt forekommer det mig, at, saa megen Vægt man end tidligere har lagt paa at faae et kort Udtryk for de Beslutninger, vi her have vedtaget, saa har dette dog nu tabt sin væsentligste Betydning; thi Grunden, hvorfor vi have ønsket et saadant kortere Udtryk, var fornemmelig, for at holde de vidtløftige Discussioner borte, som ville opstaae, naar vi her paany skulde forhandle alle de enkelte Bestemmelser i Grundloven, og denne Fremgangsmaade var tildeels knyttet til det Haab, vi havde paa et tidligere Standpunct af Sagen, om en Overenskomst med Ministeriet; men, efterat vi nu have gennemgaaet disse vidtløftige Discussioner, saa forekommer det mig ikke at være af overordentlig stor Betydning, enten vi holde os til den mere detaillerede Affattelse, som vi engang have vedtaget, eller vi sammensatte Resultatet i en kortere Affattelse. Det forekommer mig, at der er Meget, der taler for at blive ved den detaillerede Affattelse, og altsaa ikke vedtage Forslaget under Nr. 43; derved vilde man jo ogsaa strax opnaae det, at alle Spørgsmaal om Forbe-

holdets Betydning for Fremtiden bortfaldt. Vil man derimod ikke gaae ind paa denne Affattelsesmaade, men have en kortere, saa indrømmer jeg, at det er temmelig nødvendigt at stemme for det Forslag, der er stillet under Nr. 59; Forslaget under Nr. 60 forekommer mig derimod at være noget svagere. Vi kunne ingenlunde sige, at det Forbehold, der er taget i Indledningen, er „syldbestgjort“ ved den heromhandlede Affattelse; thi dette Forbehold sigtede til den fremtidige Ordning, hvorved der var forudsat Muligheden af, at Slesvig kunde inddrages under Grundloven, hvilket, som bekendt, ikke er skeet. Forslaget under Nr. 60 er derfor mindre correct end det under Nr. 59; men, naar vi ville gaae ind paa den omhandlede kortere Affattelsesmaade, saa maae vi vistnok stemme for Nr. 59, for at ikke det tagne Forbehold i Fremtiden skulde medføre en Retstvished som den, det nu giver Anledning til. Men det synes mig, at man simplest og lettest kom ud over dette Punct ved at stemme imod Udvalgets Majoritetsforslag under Nr. 43 og holde sig til den detaillerede Affattelse af Grundloven, som vi have gennemført, og i hvis Slutning vi kunne tilføie Alt, hvad vi ville, til 3die Behandling. Forøvrigt forekommer det mig, at de fleste af de Spørgsmaal, som endnu foreligge eller staae i Forbindelse med de foreliggende, om de end ikke for Diebliffet ere under Discussion, navnlig Titlen, virkelig ere af den Bessaffenhed, at de bedst finde deres Afgjorelse til 3die Behandling, og at det nu for Diebliffet ikke er saa let for et hvert enkelt Medlem at afgjøre, hvad man skal stemme for. Sagen vil sandsynligviis mellem anden og tredie Behandling undergaae end hyderligere Drøftelse, og jeg troer derfor, at,